

בקול

רינה ותודה

לקט שירים ופזמונים לעליה לרגל

סוכות תשפ"ה

במקום הקדמה -

למנצח משכיל לבני קרח.

כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך א-להים.
צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני א-להים.
היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה א-להיך.
אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדם עד בית א-להים בקול
רנה ותודה המון חונן.
מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לא-להים כי עוד אודנו ישועות
פניו.

א-להי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער.
תהום אל תהום קורא לקול צנורידך כל משברידך וגלידך עלי עברו.
יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה (שירו) עמי תפלה לאל חי.
אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב.
ברצה בעצמותי חרפוני צורדי באמרם אלי כל היום איה א-להיך.
מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לא-להים כי עוד אודנו
ישועת פני וא-להי.

שפטני א-להים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני.
כי אתה א-להי מעוזי למה זנחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב.
שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך.
ואבואה אל מזבח א-להים אל אל שמחת גילי ואודך בכבוד א-להים א-להי.
מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לא-להים כי עוד אודנו
ישועת פני וא-להי.

תתן אחרית לעמך

א-להינו וא-להי אבותינו.

תִּכְרַת לָהּ בְּרִית חֲדָשָׁה.	תִּתֵּן אַחֲרֵית לְעַמְּךָ.
תִּיקַר נַפְשָׁהּ בְּעֵינֶיךָ.	תִּשְׁיֵב מִקֶּדֶשׁ לְתוֹכֵנוּ.
תִּטְהַרְנָה בְּמִים טְהוֹרִים.	תִּרְוַמֶם הַר מְרוֹם הָרִים.
תִּחַנֶּה בְּעֵיד חֲנֵה דָוֶד.	תִּקְוַמֶם קֶרֶן גְּדוּעָה.
תִּזְקַף קוֹמַת תְּמַרָּה.	תִּצְהִיר מַחֲשָׁפֵי אוֹוֵי.
תוֹדִיעַ לְכָל אֶהְבְּתֵנוּ.	תִּפְאֵר יוֹשֶׁבֶת בְּדָד.
תִּהְלֶךְ בְּקֶרֶב מַחְנוֹתֵינוּ.	תִּעֲטָה בָּהּ מְלוֹכָה לְבִדְךָ.
תִּדְרֹשׁ גְּאֻלָּה לְגִלוֹתֵנוּ.	תִּסִּיר חֲרָפָה מֵעֵיד.
תִּגְלֶה קֶץ לְקִנּוֹתֵנוּ.	תִּנְעֵר זְדִים מִזְבוֹלֶךְ.
תִּבּוֹא מִהֲרָה לְרַחֲמֵנוּ.	תִּמְצִיא צְדָקָה לְעֵדְתֶךָ.
תִּנְאֲמִירְנוּ לָךְ וְנִאֲמִירְךָ לָנוּ.	תִּלְכַּב אֶת רַעֲיֶתֶךָ.

פיוט לסדר העבודה ליום הכפודים.

מחברו של הפיוט לא ידוע. לראשונה הוא מופיע במחזור ווודמייזא, ישנה מסורת שהפיוט חובר בבית מדרשו של רש"י.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. אֶבֶן שְׁתִּיָּה יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. נֹרָה שְׂאֲנָן יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. סֶפֶת שְׁלֹם יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. עֲלִית שְׁבָטִים יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. פֶּתַח יְקָרָת יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. צִיּוֹן הַמְצִינֵת יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. רְצוּף אֹהֶבָה יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. שְׂכִינַת כְּבוֹדֶךָ יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. תֵּל תְּלָפִיּוֹת יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. אֶבֶן שְׁתִּיָּה יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַבְּחִירָה יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. גֹּרָן אֲרִנָן יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. דְּבִיר הַמוֹצֵנֶע יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. הַר הַמִּזְרִיָּה יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. וְהָרַ יֵרָאֶה יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. זְבוּל הַמִּפְאָרְתֶּךָ יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. חֲנֵה דָוִד יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. טוֹב הַלְּבָנוֹן יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. יִפֶּה נוֹף מְשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. כְּלִילַת יוֹפֵי יבְנָה.

יבְנָה יבְנָה. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. יבְנָה.

מיוסד על סדר ההושענא אבן שתייה, ומושר בניגון שמחו נא (המוכב בהמשך)

שְׂמַחוּ נָא שְׂמַחוּ נָא בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה

בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ אֱהוּבִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ בְרוּכִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ גְדוּלִים

שְׂמַחוּ נָא שְׂמַחוּ נָא בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה

בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ דְגוּלִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ הַדוּרִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ וְתִיקִים

שְׂמַחוּ נָא שְׂמַחוּ נָא בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה

בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ זְכָאִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ חֲסִידִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ טְהוּרִים

שְׂמַחוּ נָא שְׂמַחוּ נָא בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה

בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ יִשְׂרָאֵלִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ כְהֻנִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ לְיִיִם

שְׂמַחוּ נָא שְׂמַחוּ נָא בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה

בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ מַלְכִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ נְשִׂאִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ סוֹפְרִים

שְׂמַחוּ נָא שְׂמַחוּ נָא בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה

בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ עֲנוּיִם
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ פְדוּיִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ צְדִיקִים

שְׂמַחוּ נָא שְׂמַחוּ נָא בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה

בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ קְדוּשִׁים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ רַחֲמָנִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ שְׁלָמִים

שְׂמַחוּ נָא שְׂמַחוּ נָא בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה

בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ תַלְמִידִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ תְמוּכִים
בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה	יִשְׂמְחוּ תְמוּכִים

שְׂמַחוּ נָא שְׂמַחוּ נָא בְּשִׂמְחַת הַשְּׂוֹאֵבָה

חלי אחלי - יבנה בית היכלי

כביר אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

למוד אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלו נא פני אל. כמיטב הגיון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

אולי יחוס אולי ירחם עם עני ואביון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

ציון משפן כבודך. חי חי יודוך

ציון משפן כבודך. חי חי יודוך

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

מלך אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

נורא אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

סגיב אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

עזונו אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

טוב יהודות לה. ולזמר לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

גם בני אדם. גם בני איש. יחד עשיר ואביון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

ציון משפן כבודך. חי חי יודוך

ציון משפן כבודך. חי חי יודוך

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

פודה אתה את ציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

צדיק אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

קדוש אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

רחום אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

ישמיענו סלחתי יושב בסתר עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

אדיר אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

ברוך אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

גדול אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

ךגול אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

ישמיענו סלחתי יושב בסתר עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

בימין ישע להושע עם עני ואביון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

ציון משפן כבודך. חי חי יודוך

ציון משפן כבודך. חי חי יודוך

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

הדור אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

ותיק אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

זכאי אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חסיד אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

גם בני אדם גם בני איש. יחד עשיר ואביון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

מקומי מעפר דל. מאשפת ירים אביון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

ציון משפן כבודך. חי חי יודוך

ציון משפן כבודך. חי חי יודוך

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

טהור אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

יחיד אתה בציון נודה לשמך עליון

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

חלי אחלי יבנה בית היכלי

מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל. מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן
חֲלֵי אַחֲלֵי יִבְנֶה בֵּית הַיִּכְלִי
צִיּוֹן מִשְׁפָּן כְּבוֹדָךְ. חֵי חֵי יוֹדוּךְ.
צִיּוֹן מִשְׁפָּן כְּבוֹדָךְ. חֵי חֵי יוֹדוּךְ
חֲלֵי אַחֲלֵי יִבְנֶה בֵּית הַיִּכְלִי
חֲלֵי אַחֲלֵי יִבְנֶה בֵּית הַיִּכְלִי
שׁוֹמֵר אֶתְּךָ אֶת צִיּוֹן נֹדֶדָה לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן
חֲלֵי אַחֲלֵי יִבְנֶה בֵּית הַיִּכְלִי
תֹּמֵךְ אֶתְּךָ בְּצִיּוֹן נֹדֶדָה לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן
חֲלֵי אַחֲלֵי יִבְנֶה בֵּית הַיִּכְלִי
חֲלֵי אַחֲלֵי יִבְנֶה בֵּית הַיִּכְלִי
חֲלֵי אַחֲלֵי יִבְנֶה בֵּית הַיִּכְלִי

תִּקְיָךְ אֶתְּךָ בְּצִיּוֹן נֹדֶדָה לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן
חֲלֵי אַחֲלֵי יִבְנֶה בֵּית הַיִּכְלִי
תָּמִים אֶתְּךָ בְּצִיּוֹן נֹדֶדָה לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן
חֲלֵי אַחֲלֵי יִבְנֶה בֵּית הַיִּכְלִי
אוֹלֵי יָחוּס אוֹלֵי יָרַחַם עִם עֲנֵי וְאֲבִיוֹן
חֲלֵי אַחֲלֵי יִבְנֶה בֵּית הַיִּכְלִי
טוֹב לַהֲדוֹת לְה'. וְלִזְמֹר לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן
חֲלֵי אַחֲלֵי יִבְנֶה בֵּית הַיִּכְלִי
צִיּוֹן מִשְׁפָּן כְּבוֹדָךְ. חֵי חֵי יוֹדוּךְ.
צִיּוֹן מִשְׁפָּן כְּבוֹדָךְ. חֵי חֵי יוֹדוּךְ
חֲלֵי אַחֲלֵי יִבְנֶה בֵּית הַיִּכְלִי
חֲלֵי אַחֲלֵי יִבְנֶה בֵּית הַיִּכְלִי

ניגון זה היה מושר בקרב אנשי ירושלים יוצאי ספרד, והובא על ידי חסידי קארלין לפני האדמו"ר רבי אברהם אלימלך מקארלין זי"ע הי"ד, שנחנה מאוד מפיוט זה. גם האדמו"ר בעל האמרי חיים מוויז'ניץ היה נוהג לשוררו בשולחנותיו, לאחר שהובא אליו על ידי הרה"ח ר' שלום געפנער ז"ל והסידים נוספים מתושבי ירושלים.

מקורו של הפיוט איננו ברור. גירסה קצת שונה שלו נמצאת בכתב יד תימני עתיק ('דיואן מנחת שלום'), ולפיה אומרים "אדיר אתה בציון – ולתתך עליון" וכן הלאה.

הפיוט מתייחד בכך שמעבר לשבחים הרגילים על סדר הא' ב', שמקובל בפיוטים אלו, אחרי כל מקבץ שבחים מוסיפים קטע המדבר על מחילת העוונות ועל בנין ציון ובית המקדש. משכך, יש שרצו לשער שמקורו של הפיוט קדום, מזמן עולי הרגל שהיו עולים ושמחים בבית המקדש, ובמהלך השנים התווספו לו הקטעים המיחלים ומקווים לבנין בית היכל. השערה זו מתאימה לניגון המקובל, שמתחלף בין קצביות עליזה למנגינה נוגה.

ניגון קול ביער להרה"ק משפאלי זי"ע

א געשריי א געוואלד און א געפילדער
פאטר אין וואלד זוכט זיינע קינדער

קינדער קינדער וואו זענט איהר געוועזען
וואס אויף מיר האט איהר שוין פארגעסען

קינדער קינדער קומט צו מיר אהיים
ווארום מיר איז אומעטיג צו זיצען אליין

פאטער פאטער ווי אזוי וועלן מיר גיין צו דיר
אז היטערס שטייען ביי דיין טיר

קוֹל בֵּיעַר אָנוֹכִי שׁוֹמֵעַ

אָב לְבָנִים קוֹרָא

בְּנֵי בְּנֵי הַיֶּכֶן הִלַּכְתֶּם

אֲשֶׁר עָלִי כִּךָ שָׁכַחְתֶּם

בְּנֵי בְּנֵי לָכוּ לְבֵיתִי

כִּי לֹא אוֹכַל שָׁכַת יְחִידִי בְּבֵיתִי

אָבִינוּ אָבִינוּ אֵיךְ נִלְךְ

הַשׁוֹמֵר עוֹמֵד בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ

מה לכם פה ומי לכם פה

אֲדַרְחִים נִכְבְּדִים, יְדִידִים נְחֻמְדִים, מַה לָּכֶם פֹּה, וּמִי לָכֶם פֹּה,
א- לֵהִי הָא- לֵהִים וְאֲדַנִּי הָאֲדוֹנִים עֵינָיו וְלִבּוֹ לְנֹ פֹה:
בְּנֵי יְרוּשָׁלַם, אֲהוּבִים וּשְׁלָמִים, מַה לָּכֶם פֹּה, וּמִי לָכֶם פֹּה,
חֵי עוֹלָמִים הַבּוֹחֵר בִּירוּשָׁלַם בְּעִירוֹ אֲנִי יוֹשְׁבִים לְכַבּוֹדוֹ:
תִּבְנֶה עִירוֹ, וְיִתְכַוֵּן הִיכָלוֹ, וּנְשַׁחַר פָּנָיו, בְּשֵׁלֶשׁ הַרְגָלִים,
לְכַבּוֹד ה' א- לֵהִינוּ אֲדַנִּי הָאֲדוֹנִים
גְּבוּרֵי הַתּוֹרָה, וּבַחֲזוּרֵי הַחֻמֵּד, מַה לָּכֶם פֹּה, וּמִי לָכֶם פֹּה,
לְכַבּוֹד הַבּוֹרָא אוֹתֵנּוּ מִצְוֶה לְחַג לֹ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:
שׁוּבוּ לְאַהֲלֵיכֶם, וּקְחוּ בְכַלְיֵכֶם, מִבְּרַכַת אֲדַנִּיכֶם, בְּזִכּוֹת עֲלִיתְכֶם,
לְכַבּוֹד ה' א- לֵהִינוּ א- לֵהִי הָא- לֵהִים:
דְּרֵי טְבָרְיָה, וְתוֹשְׁבֵי צֶפֶת, מַה לָּכֶם פֹּה, וּמִי לָכֶם פֹּה,
לְכַבּוֹד ה' א- לֵהִים מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלָיו פּוֹנִים:
רוּחַ וְהַצְלָה, וְקוֹל הַמַּלְאָה יִשְׁמַע בְּבֵיתְכֶם, בְּזִכּוֹת מִלְכְּכֶם,
בְּזִכּוֹת בּוֹאֲכֶם תְּרוּם קִרְנֵכֶם וְיִשְׁמַע בְּכַתִּיכֶם תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים:
הַמּוֹנֵי הַגָּלִיל, שָׂרִים כַּחֲלִיל, מַה לָּכֶם פֹּה, וּמִי לָכֶם פֹּה,
לְכַבּוֹד ה' בְּשִׂמְחַת לֵבב נֶלְךְ בַּחֲלִיל יוֹמָם וְלַיִל:
קֶרֶן יְשׁוּעָה וּבְרַכַת תְּחִיָּה, שְׁפִתוֹתֵיכֶם תִּבְעֶי, בְּצֶפֶת הַבְּנוּיָה,
בְּזִכּוֹת בּוֹאֲכֶם לְמָקוֹם אֲשֶׁר בָּחַר י- הָ יִמְלָאוּ שְׁפִתוֹתֵיכֶם הַלְלוּיָהּ:
אֲבָרֵי הַשְּׁפִלָה, וְתוֹשְׁבֵי הַהֲרָה, מַה לָּכֶם פֹּה, וּמִי לָכֶם פֹּה,
לְכַבּוֹד מֶלֶךְ רֵם הַמְּשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת פָּנִים לְפָנָיו לְהִרְאוֹת:
צִמַח אֲדַמְתְּכֶם, וּפְרֵי בִטְנְכֶם, וְעֵשְׂתְרוֹת צֵאנְכֶם יִכְרֹךְ לָכֶם,
בְּזִכּוֹת שְׂמִיחַתְכֶם לְפָנָי א- לֵהִיכֶם אֵין כְּמוֹהוֹ לְבָרְכְכֶם:
זֶדַע מִי מִנְּהָ, בְּנֵי הַבְּקָעָה, מַה לָּכֶם פֹּה, וּמִי לָכֶם פֹּה,

לְכַבֹּד צוּרְנוּ מִשְׁנַבְּנוּ חוֹנָה סְבִיבְנוּ עִם עוֹלָם:
פְּדוּת וּרְוָחָה, עַל מִי מְנוּחָה, וּבְמַתִּי הִצַּלְחָה, כִּשְׁמַשׁ זֶרְחָה,
בְּזִכּוֹת שִׁירְתְּכֶם לֹא-לְהִיכֶם תִּשְׁרְדוּ שִׁיר חֹדֶשׁ בְּכַנֵּן הַמְקַדָּשׁ:
חֲלוּצֵי הַתּוֹרָה, זְקֵנִים וְנַעֲרִים, מַה לָּכֶם פֶּה, וּמִי לָכֶם פֶּה,
לְכַבֹּד א-ל עֲלִיּוֹן שָׁמַיִם וָאָרֶץ קוֹנֵה אֲשֶׁר בָּחַר בְּעִירָו פֶּה:
עָרַשׁ הָאֲחֻדוֹת, בְּדַרְכֵי הַיְהוּדוֹת, בְּכֶם לְעִדּוֹת, לְהִיּוֹת מְגִידוֹת,
בְּזִכּוֹת הִלִּיכְתֶּם עִמּוֹ בְּתַמִּימוֹת לְדָרוֹשׁ לְשַׁכְּנוּ בְּאֲחֻדוֹת:
טָף וְנָשִׁים, וְצֹאֵן קְדָשִׁים, מַה לָּכֶם פֶּה, וּמִי לָכֶם פֶּה,
לְכַבֹּד הַמְדַבֵּר בְּצַדִּיקָה לְהוֹשִׁיעַ עִם בּוֹ חוֹסִים:
סִמְךָ אֲשׁוּרֵיהֶם, לְהָאֲרִיךְ יְמֵיהֶם, בְּתוֹרַת א-לֵהֵיחֶם, יִהְיוּ עוֹסְקִים,
בְּזִכּוֹת בִּיאָתְךָ לְקָרִית מוֹעֲדִים שְׁלֹשׁ פְּעָמִים לְךָ מִשְׁבָּחִים:
יְלִידֵי אֲרָצְנוּ, מִחֲמַד עֵינֵינוּ, מַה לָּכֶם פֶּה, וּמִי לָכֶם פֶּה,
לְכַבֹּד יְחִיד בְּעוֹלָמוֹ בָּחַר בְּעַמּוֹ לְחַג לוֹ פֶּה:
נָהַל אוֹתָם, וְתִשְׁכֵּן בֵּינֹתָם, וּבְאָרֶץ אֲבוֹתָם, תוֹשִׁיעַ אוֹתָם,
בְּזִכּוֹת פְּעָמֵי רְגֵלֵיהֶם לֹא יִחַמַּד אִישׁ אֲרֻצוֹתֵיהֶם:
כָּל קָהָל וְעֵדָה, מְמוֹשְׁבוֹת יְהוּדָה, מַה לָּכֶם פֶּה, וּמִי לָכֶם פֶּה,
לְכַבֹּד ה' י-ה מִלְּכֵנוּ זוֹלָתוֹ אֵין אֱלֹהִים:
מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתָם, וּבִרְךָ נַחֲלָתָם, שְׂמַח עֲדָתָם, וְאוֹר בְּמוֹשְׁבוֹתָם,
בְּזִכּוֹת בּוֹאֵם לְעִיר הַקֹּדֶשׁ לְעַבְדֵי אֱת הָא-לֵהִים:
לְקָהָל הַגּוֹלָה, אֲחוֹתֵי כָלָה, מַה לָּכֶם פֶּה, וּמִי לָכֶם פֶּה,
לְכַבֹּד ה' א-לֵהִים יִזְכְּנוּ לִישֵׁב בְּאֲרָצוֹ כָּל הַיָּמִים:
לְעַם סְגֻלָּה חֲנֻנָּא וְהַלּוּלָא, וְקוֹל גְּאֻלָּה, יִשְׁמַע בְּעַגְלָא,
בְּזִכּוֹת בִּיאָתְכֶם לְמָקוֹם הַזֶּה תִּירְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת:

ארץ הקדושה / ר' אברהם סלאמה

ארץ הקדושה יקרה חמודה, לתורה ותעודה תקרא דרושה
באמצע העולם הוסד יסודתך, משמים סלם נצב לעמתך
מורה בשלמותך כי את הנבחרת, פנה מיקרת ואכן הראשה

ארץ הקדושה יקרה חמודה, לתורה ותעודה תקרא דרושה
רמה על גבולי תכל רב יקרך, כפז לא יסלה ובספיר עפרך
גם מחכים אורך ומאידת עינים, בת ירושלים בלכבות חרושה

ארץ הקדושה יקרה חמודה, לתורה ותעודה תקרא דרושה
הר המורה מעונה המקדש הנורא, לכסא שכינה וארון התורה
ועבודה טהורה ושלחן הפנים, לכפר עונים מזבח נחושה

ארץ הקדושה יקרה חמודה, לתורה ותעודה תקרא דרושה
מקום הנבואה ואורים ותומים, והאש הנורא באה ממדומים
בארצות העמים אין ערוך הדור, כרוד שכתך לעמו ירשה

ארץ הקדושה יקרה חמודה, לתורה ותעודה תקרא דרושה
סנהדרי גדולה רבני ישראל, כחצי העגולה אצל ההראל
עין ראתה אל תוכך אשרי חלקה, ארץ החשוקה מאבות שלשה

ארץ הקדושה יקרה חמודה, לתורה ותעודה תקרא דרושה
לכבות יכאבו עינים תככינה, דמעות ישאבו ידים תרפינה,
יען כי נתונה חמדתה לחרם, כסכה בכרם כמלונה במקשה

ארץ הקדושה יקרה חמודה, לתורה ותעודה תקרא דרושה
את רבת ברכות בתוך עם סגלה, כך יפי ומלכות תפארת ותהלה
מאז הם בגולה את רבת המהומה, כאשה שוממה מכורה נטושה

ארץ הקדושה יקרה חמודה, לתורה ותעודה תקרא דרושה
מארבע הפאות שרידי עדתך, עיניהם תלויות אל אהבתך
עד יקים חרבותיך ארון המתנשא, ואותך יעשה בריאה חדשה

ארץ הקדושה יקרה חמודה, לתורה ותעודה תקרא דרושה
הומיה כאכל עניה סוערה, עוד תהי בתבל לעולם גבירה
לשם ולתפארת לאורך ילכו, ובכן יתברכו יחד איש ואשה

ארץ הקדושה יקרה חמודה, לתורה ותעודה תקרא דרושה

נְעִימָה לִי / ר' מִשֶּׁה אֲשֶׁקֶד הַכֶּהֶן

נְעִימָה לִי עֵינֶדֶךָ י-ה, נְעִימָה לִי

אֶרְץ צְבִיָּה, מְאֹד עֲרֵבָה לִי:

מִה נִרְאָה נְאוּה וְיִפָּה

לָה כְּלֵתָה נִפְשֵׁי וְנִכְסֶפָה

לְכַנְיָנָה רוּחֵי שְׂאֵפָה

לְרֵאוֹת הַזֶּדֶה וְזִיו הַיִּכְלִי –

נְעִימָה לִי עֵינֶדֶךָ י-ה, נְעִימָה לִי

אֶרְץ צְבִיָּה, מְאֹד עֲרֵבָה לִי:

שׁוֹר כִּי בְנִיה לָה תֵּאָכֹו

מִזְמָן רַב בָּה לֹא יִשְׁכֹּו

וְעַתָּה מִתִּי לָה יִשׁוּכֹו

וַיִּגְחַלּוּהָ בְּגוֹדְלִי –

נְעִימָה לִי עֵינֶדֶךָ י-ה, נְעִימָה לִי

אֶרְץ צְבִיָּה, מְאֹד עֲרֵבָה לִי:

הֵן בְּשִׁלּוּמָה שְׂאוּל יִשְׂאֵלוּ

וּבְשִׁמְחָתָם זָכְרָה יַעֲלוּ

נָא בְּשֵׁר לָהֶם קוֹמוּ תַעֲלוּ

לְהַר קָדְשִׁי וּבֵית זְבוּלִי

נְעִימָה לִי עֵינֶדֶךָ י-ה, נְעִימָה לִי

אֶרְץ צְבִיָּה, מְאֹד עֲרֵבָה לִי:

שמחתי באומרים לי בית ה' גלך:

השמיעיני את קולך

ידיד נפש

מה אשיב לה'

היטיבה ברצונך את ציון - סקולען

ברוך הבא בשם ה' (בניגון א-לי אתה)

לספר כציון שם ה' ותהלתו בירושלים -
סקולען

פתחו לי שערי צדק (מירון)

וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי
עולם וכשנים קדמוניות: סקולען

הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם
ונשאם עד העולם

נודע ביהודה אלוקים בישראל גדול שמו:
ויהי בשלם סוכו ומעונתו בציון: חב"ד

כי לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב

כאייל תערוג על אפיקי מים כן נפשי
תערוג אליך אלוקים: יצחק אונגר

כי אלוקים יושיע ציון

שלח אורך ואמיתך המה ינחוני: יביאוני
אל הר קדשך ואל משכנותיך

כאייל תערוג - עממי

מה תשתוחחי נפשי (לפני כן כתיב כי אעבוד
בסך אדם עד בית א-להים בקול רינה ותורה המון
חונג)

צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה
ועייף בלי מים:

חכו ממתקים וכולו מחמדים זה דודי וזה
רעי.

למען אחי ורעי אדברה נא שלום כן. למען
בית ה' אלוקינו אבקשה טוב לך:

וכיום שמחתכם ובמועדיכם ותקעתם
בחצוצרות

השבעתי אתכם

מלך רחמן

מים רבים

והראנו בבניינו (איטי)

נכספה - ויז'ניץ

והראנו בבניינו (מהיד)

נכספה - סקולען

ותבנהו מהרה ותגדל כבודו: אבינו מלכנו
גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה:

והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול

שמחו את ירושלים גילו בה

זכאו האוכרים בארץ אשור והגידחים
בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקודש
בירושלים (קרליבך)

קול צופיך נשאו קול

השיבנו ה' אליך (קרליבך)

זכא לציון גואל

אחת שאלתי מאת ה'

כי מציון תצא תורה

אחת שאלתי מאת ה' (איטי)

פדותך לעמך בקרוב תגלה

ירושלים את ירושתינו / מרדכי בן דוד

קבלו העם פני שכינה
אך מפני חטאינו ופריקת העול
גלינו מארצנו החריבו את הכל
נשינו וטפינו לטבח כמו צאן
על נהרות ככל בכינו בזכרנו את ציון

**ירושלים את ירושתנו
לא נעזבך לעולם את בית חינינו
לבית המקדש נעלה עוד בימינו
ארץ אבותינו ושלנו היא לעד**

עברו מאז אלפי שנים
תקופות של משברים
הלב פועם אינו מבין
צרות קשות ממש נורא
מיליונים בשואה
ובכל זאת ליבי מאמין
מאמין שעוד יבוא היום
עוד ישמע פתאום
קול השופר ממרחקים
יקומו לתחיית עולם
גם האבות כולם
ישוּבו בשמחת בנים
משמים בית מקדש ירד בנוי כאש
עם ישראל מעולם לא התייאש
יום שהוא כולו שבת לעולמי עד
ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד

**ירושלים את ירושתנו
לא נעזבך לעולם את בית חינינו
לבית המקדש נעלה עוד בימינו
ארץ אבותינו ושלנו היא לעד**

עולם ומלואו כשישה
ברא ברוב חכמה
וכשביעי שבת בתנאי
שבוא יבוא עם בני אבות
ויקיים מצוות
ובזכותם הכל כדאי
קרוב לשנת אלפיים
נבקעו שמים
עם הנבחר קיבל תורה
העניק לנו כנדרניה
הארץ הקדושה
כבראשית המחשבה

ביום ובמדבר תמיד ניסים גלויים
אימתה ופחד על כל העמים
חומות יריחו בתקיעת שופר נפלו
את ארץ ישראל מן הטומאה אז גאלו

**ירושלים את ירושתנו
לא נעזבך לעולם את בית חינינו
לבית המקדש נעלה עוד בימינו
ארץ אבותינו ושלנו היא לעד**

בראש פסגת הר מוריה
מקום העקדה
קנה דוד בכסף רב
אחריו כשמלך שלמה
בנה כחכמתו
מקדש פאר כולו זהב
הגיעו כל מלכי עולם
השתחוו כולם
לקל עליון גדול נורא
בעבודת הכהנים
שירת הלויים